

ฉบับประมวล

คปท.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการเสนอขาย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต
นายหน้าประกันชีวิต หรือพนักงานของบริษัทในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐
สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์نس)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๕) (๗) มาตรา ๔๕ มาตรา ๗๐ วรรคสอง มาตรา ๗๐/๒ และมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการเสนอขาย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต หรือพนักงานของบริษัทในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์نس) พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักร

“เครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ” หมายความว่า เครื่องจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ติดตั้งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ตัวแทนประกันชีวิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

“นายหน้าประกันชีวิต” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท โดยกระทำเพื่อบำเหน็จเนื่องจากการนั้น

“กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์)”^๑ หมายความว่า กรมธรรม์ประกันภัยที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบซึ่งมีการระบุคำว่า “กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์)” ไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย หรือหนังสือรับรองการประกันภัย และหมายความรวมถึงกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) อื่น ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดให้สามารถเสนอขายได้ตามประกาศนี้

ข้อ ๔ การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศนี้ และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยอื่น ในกรณีที่ประกาศอื่นขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๕ กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) ให้เสนอขายได้โดย

- (๑) พนักงานของบริษัทซึ่งทำการเสนอขาย ณ ที่ทำการของบริษัท
- (๒) บริษัทโดยผ่านเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๓) นายหน้าประกันชีวิต
- (๔) ตัวแทนประกันชีวิต
- (๕) ตัวแทนประกันชีวิตสำหรับการประกันภัยรายย่อย

ข้อ ๖ การเสนอขายของนายหน้าประกันชีวิตตามข้อ ๕ (๓) ให้นำความในข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๒ วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ในการทำประกันภัย บริษัทต้องจัดให้ผู้เสนอขายร้องขอข้อมูลที่จำเป็นต่อการรับประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยให้แก่ผู้เสนอขายตามข้อ ๕ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับข้อมูลครบถ้วน และได้รับชำระเงินค่าเบี้ยประกันภัยแล้ว ผู้เสนอขายตามข้อ ๕ ต้องดำเนินการให้มีการออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท และหนังสือรับรองการประกันภัย

บริษัทต้องออกกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) ตามคำร้องขอของผู้เอาประกันภัย

เอกสารแสดงการรับเงินของบริษัทอย่างน้อยต้องมี ชื่อบริษัท ชื่อผู้เอาประกันภัย และเลขประจำตัวประชาชนของผู้เอาประกันภัย

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการเสนอขาย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันชีวิต นายหน้าประกันชีวิต หรือพนักงานของบริษัทในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ความเดิมเป็นดังนี้

“กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์)” หมายความว่า กรมธรรม์ประกันภัยที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบซึ่งมีการระบุคำว่า “กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์)” ไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย หรือหนังสือรับรองการประกันภัย”

หนังสือรับรองตามวรรคสอง และกรรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๘ ให้บริษัทรายงานการรับประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นส์) ต่อสำนักงานตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่

(อารีพงศ์ ภูษุม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย